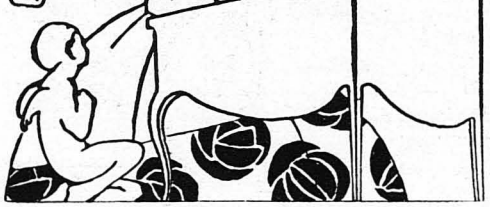

Η ΣΕΙΡΑ ΤΩΝ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΩΝ

Η ΩΡΑΙΟΤΕΡΕΣ ΕΡΩΤΙΚΑΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙΣ

Της Μαριάννας 'Αλκαφαράδο προς τον Ιππότην ντε Σαμιγύ

‘Ο στρατηγός σου μου είπε ότι ή τρικυμία σε υποχρέωσε να μείνης στην Ίσπανία μερικές ημέρες ακόμη. ‘Ανησυχώ για σένα. Γιατί να είνε ο στρατηγός καλύτερα πληροφόρημένος από μένα ; Γιατί δέν με ειδοποιούσεσ : Είμαι πολύ δυστυχισμένη. Τούλάχιστον αν μου έγραφεσ... Είσαι άδικος και άχάριστος και όμως δέν θέλω τό κακό σου, γιατί σ’ άγοπά άκόμη... Προσπαθώ να πείσω τόν έσπτό μου πως μ’ άγοπάς και σ’ ού. Γιατί μ’ έγκοτέλειψες : Πρώτα κατώρθωσες να με πείσες πως είσαι όλος δικός μου... ‘Α! αυτό έγινε σλόβα σου. Τώρα... Τό μάτι μου κλαίνε της έντυγιωμένης σιγής που περσόσμε. Θά σε ένοιώδω : ‘Αργλώ ν’ άπελπίσωμαι. Και όταν έλθης κοντά μου τί θά μεύ πής ; Ποιός έξέρει, Θεέ μου : Τρέμω όταν σκέπτομαι πως θά στανιτώσ τή μοτιά σου. Ποιός ξέρει τί μου καίβεις ;

‘Η ζήλεια αφήγει τίν καρδιά μου. Μία ζήλεια τρελλή που δέν μ’ άκνεί να ίσυχάσω ούτε μέρα ούτε νύκτα.

Κι’ αν άνοπήσ άλλη ; Τί θά γίνει : ‘Όλα γίνεται σ’ αυτό τόν κόσμο. Σ’ άβνω γιατί αισθάνομαι πως θά σοί έπλώ λόγω πικρά.

Μαριάννα

Της ίδίας προς τον ίδιο

‘Η σιωπή σου είνε διεξήγητη. ‘Όλοι οι άνθρωποι είνε οι ίδιοι. ‘Αν είχα αντίσταθ ή στές παρακλήσεις σου, αν σου έδινα και ένα άφορμός ζήλεια, τ’ά ήσιν άλλοιτίνας, είμαι βεβαία. ‘Αν ήσιν κόκοτα σαν της άλλες γυναίκες, ίσως θά ήσιν σλόβος μου. Μά είμαι όπλη και ειλικρινής. ‘Ισως γι’ αυτό να με περισσοίης. Δέν ενδιαφέρεσαι και τόσο για μία ψυχή που πρέπει να θεωρησ δική σου, για μία καρδιά άφωσιωμένη και πιστή, που σού ζητάει βοήθεια και οίκτο....

‘Ενας κύριος που ήλθε από τή Μαδρίτη μου είπε πως σε είδω σ’ ένα μεγάλο χορό... ‘Οστε άπισσεδόεις ; Κι’ εγώ κλαίω τή μονοξιά μου. ‘Ισως άλλ’άξω κι’ εγώ με τόν κοιρό...

Χαίρε Μαριάννα

Του Ιππότου ντε Σαμιγύ προς την Μαριάννα 'Αλκαφαράδο

Δέν μου έφθανε ή δυστυχία μου ; Δέν μου έφθανε ή μοναξιά μου ; Τά βάσινα που δέν μπορώ να άποφύγω ; Γιατί αυτά τά παραπονα, γιατί με πικραίνεις, ενώ έχω κι’ εγώ άνάγκη από παρηγοριά ; ‘Αχάριστη είσαι σ’ ού, που δέν καταλαβαίνεις τό αισθημά μου...

Δέν υπάρχει κανένας λόγος να ηλεψής, σού τό είπα. ‘Ησύχασε και μη με πικραίνης με τής άδικες ύποψίες σου. Σε συγχωρώ γιατί υποφέρες, φτωχή μου Μαριάννα.

Χαίρε Ιππότης ντε Σαμιγύ

Του ίδιου προς την ίδια

Γλυκειά μου Μαριάννα, έχω να σου άναγγέλω μία καλή είδησι. Σε λίγες μέρες θά είμαι κοντά σου και θά σε σφίξω στην άγκαλιά μου. Θά ακούσής από τό στόμα μου λόγια παράφορα άγάπης και λατρίας. Περιμένε με, Μαριάννα, Βασιλισσά μου. Χαίρε !

Σαμιγύ

‘Η μαρκησία ντε Σατελέ προς τον κόμητα ντε Σαιν-Δαμιέ

‘Η δυσπιστία που μου ένέπνευε ο χαρακτήρός σας δέν με προφύλαξε από τήν άγάπη. Δέν μπορώ πεί να κυβερνήσω τήν καρδιά μου. Με κατακτάσεται και βρισκω περιττή τήν ύποκρισία. ‘Εν τούτοις νοιώθω μία παράξενη άνησυχία... ‘Εσείς δέν ξέρετε ν’ αγαπάτε. Δέν παρακανοίμαι, αλλά ξέρω πως ή γυναίκα σας άρέσει σαν ένα παιγνίδάκι, που μορδεíte να τό κάμτε ο τή θέλετε... Σόν μία κοίχλα ! Είμαι βεβαία ότι σήμερα θά έλθετε υπέρνοστις εσθνρος και πνευματώδης και δέν θά συλλογίζεσ τήν ζηνητεμένη σας... Τί θά γίνει ; Θέλω μία μεγάλη άγάπη στη ζωή μου... Δέν μορδεíte να μου τήν δώστε... Είμαι καταδικασμένη να υποφείω για

σας... Θά ήθελα να σας ξεχάσω, μά είνε πεία πολύ άργά... Αυτές ή σκέψεις με βασανίζουν διορκώς.

Μ’ ένα χαρακτήρα σαν τόν δικό σας δέν πρέπει να είμαι άπατητική, τό ξέρω.

Θά μου γράψετε ; Φοβούμαι ότι θά λάβω τέσσερες γραμμούλες, τιάς όποιαις θά έγράψατε με κόπο... ‘Αχ ! σας ξέρω καλά. ‘Ελάτε στό Λονδίνο να μιλήσωμε... Τό γράμμα μου έχει άσυνήπειες. Μά δέν ξέρω κι’ εγώ τί θέλω... Είμαι εύτυχής και δυστυχής έξ αιτίας σας και... ναί αυτό θέλω, να σας ιδώ. ‘Η ζωή μου είνε άνυπόφορη μακριά σας...

‘Ελάτε ! Μά βασανίζει και ένα άλλο τρομερό αισθημά... Ζηλειώ ! Ξέρω τής έρωτικές εύτυχίες και τής περιπέτειες που έχατε στη ζωή σας. ‘Όταν έλθετε κοντά μου, είμαι ήσυχότερη Σας περιμένω. Μόνο αν έλθετε θά πιστέψω πως τό αισθημά, που λέτε πως έχετε για μένα, είνε σοβαρό.

Κλαίρη

Της ίδίας προς τον ίδιο

Είπατε πολύ σκληρές... Δέν μου έξίρισε ούτε ένα βλέμμα... ‘Η καρδιά μου χιποπύσε από συγκίνηση... Και είχα τόσα να σας είπω ! Είμαι συνθησμένη να διοβώσω στό όφραία μότια σας τόν θαυμασμό και τήν άγάπη... Ζητούσα ένα βλέμμα, ένα μείδισμα. Τήν Δευτέρα θά σας ιδώ ; Σκεφθήτε ότι θά τειράσωμε μία δόκλιχη μέρα μαζί. Μία ημέρα είνε δλόκληρος χρόνος δ αν σας έχω κοντά μου. Θά προσπαθήσω να πάω στό χορό τού παλαιού άπόψε. Δέν θέλω να ύποπτευθ ή κόσμος τί συμβαίνει μέσα στην ψηγή μου. Τό μυστικό μας είναι καλά κρυμμένο... Κοί σας έχω πιστώ γιατί με προφύλασσετε και σίς... ‘Αλλά ούτε ένα βλέμμα ! Μιλούσατε διαρκώς με τήν κόμησσα Γρεφόν. Είναι πολύ όμορφη και χθές έξήλεμα τήν όμορφιά της.

Θέλω να με καθησυχάσετε, Ρενέ, γιατί υποφέρω πολύ, πάρα πολύ, όταν σας βλέπω να μιλάτε με μία όφραία γυναίκα.

Σας λατρεύω με όλη τή δύναμη τής ψυχής μου. Τί εύτιχιμένος που θά είσθε αν μ’ αγαπάσσετε και σίς ! Σας στέλλω αυτά τά λουλούδια για να με θυμάσθε δύο τρείς μέρες, έως ότου μορσοθού.

‘Ο, εύτυχία τής ζωής μου, Ρενέ, περιμένω τήν Δευτέρα. Σ’ αγαπάω.

Κλαίρη

‘Επιστολή της Τεόνγκ-Τσι προς τον Δόκτοράρι

Μεγαλειότατε, ξέρετε ότι άνήκω εις άλλον. ‘Εν τούτοις μου προσφέρατε δύο μεγάλα και όφραία μαγαζιάρια.

‘Η καρδιά μου συγκινήθηκε με τό δωρό σας... ‘Εκάρφωσα τά μαγαζιάρια σας προφωρως στό κόκκινο μεταξωτό φρέμα μου για να σας εύχρηστώ... ‘Η οικογένεια μου σας λατρεύει πιστά. Δέν άμφισβάλω ότι τό αισθημά σας θά είνε άγνά και ύψηλό, Μεγαλειότατε... ‘Αγνά και ύψηλά σαν τόν ήλιο και τήν σελήνη. ‘Αλλά μένω πιστή σ’ εκείνον που μ’ έδιώλες και μ’ εκτίμώ ; σ’ ύψο του Σ’ αυτόν που ωρκίσθηνα να ζήσω και να πεθάνω μαζί του.

Μεγαλειότατε, σας επστρέφω τά δύο λαμπρά και όφραία μαγαζιάρια, μαζί με δύο δάκρυα που σάβωσαν από τά μάτια μου αυτή τή στιγμή...

Τεόνγκ-Τσι

Της ίδιας προς τον ίδιο

Μεγαλειότατε σας έλύθησα. Πρέπει να πιστέψετε ότι είμαι ή πεία άφωσιωμένη υπηκόος σας Μπορώ για σας να θυσιάσω τή ζωή μου. Αυτό όμως που ζητάτε είνε άδύνατο. Γιατί έπιμένει ή Μεγαλειότης σας ; Μ’ έρ’ τάτε αν σας επιτρέπω να έλθετε στόν κόπο μου θά είνε μεγάλη τιμή για μένα και ο άνθρωπος μου θά έχη έπίσης τήν τιμή να σας δεχθ ή. Μου λέτε πως είνε εύτυχής εκεί ος που έχει μία γυναίκα σαν έμένα. Κάνω άπλούστατα τό καθήκόν μου προς εκείνον που μ’ έμπιστεύεται. Δέν άνούμαι ότι οισθάνομαι για σας μεγάλη συμπάθεια. Τό ενδιαφέρον που έδειξατε για τόν πατέρα μου έχει όλους σκαλωσούς. Γιατί να ταραξώ τή γαλήνη τού σπητιού μου με μία περιπέτεια που θά με καταστρέψη ; Τίποτα δέν μένει κρυφό, Μεγαλειότατε. Σας εύχρηστώ για τά άνθη σας. Αυτά τά δέχομαι με χαρά και εύγνωμοσύνη Είνε τόσα όφραία ! Αυτό είνε τό τελευταίο μου γράμμα. ‘Ελπίζω ότι μία μέρα θά έ αναϊσθώσωμε. ‘Αλλά δέν θά μου μιλήσετε πεία για άγάπη. Είμαι ή άφωσιωμένη σας.

Τεόνγκ-Τσι

